

går, at hver instans sidder i hver sit elfenbenstårn og lader andre få skyld for problemerne.

Derimod har CD ingen tiltro til forsøg på egentlig styring af tilgangen til bestemte uddannelser. Det er nu engang lysten, der driver værket.

Undervisningsministeren omtalte viden som forudsætning for at kunne undervise interessant i folkeskolen. Jeg er fuldkommen enig, men det gælder vist overalt i uddannelsessystemet.

CD siger ja til den foreslåede dagsorden, da vi mener, den stort set dækker problemerne fint.

Poul Nødgaard (DF):

Når vi ser på det emne, vi debatterer her i dag, har det jo altid været sådan, at vores unge mennesker på forskellige tider har forskellig lyst til uddannelse. Og hvis vi ser på f.eks. gymnasiet, var det jo sådan i mange år, at stort set alle unge ville i gymnasiet, meget få ville på handelsskole eller i handelsgymnasium. Udviklingen vendte, så det blev et stigende antal, der ønskede at gå dén vej.

Det samme kan man sige om det problem, vi debatterer her i dag. Det er rigtigt, at det igenem mange år har været sådan, at der har været for få, kan vi godt sige, som har haft lyst til at gå ind i de her uddannelser.

Det, det så må dreje sig om i dag, i hvert fald som jeg ser det, er at få vendt, om man kan sige det sådan, en ond udvikling, for udviklingen er til dels ond derved, at med et så stort faldende antal, der ønsker at gå ind i disse uddannelser, stiller vi – hvad enten Enhedslisten kan lide at høre det eller ej – i hvert fald bl.a. vores erhvervsliv over for nogle store problemer, og de vil blive større, jo længere tid der går.

Derfor må jeg også sige, at i det indlæg, undervisningsministeren holdt, synes jeg, der var nogle ting, som i hvert fald siger mig noget om, at undervisningsministeren og hans stab af medarbejdere sammen med de råd, som dette vedrører, vil arbejde med de her problemer, og – som vi så kan se af den dagsorden, vi vedtager i dag – allerede i folketingsåret 1996-97 komme med en redegørelse. Nu kan jeg ikke lide ordet redegørelse, men man kan godt sige, at det bliver en redegørelse, regne med, det bliver en redegørelse, der indeholder noget meget konkret. Det, det må dreje sig om, må vel være, at man gør disse uddannelser mere attraktive, så flere unge får lyst til at gå ind i dem.

Når f.eks. fru Hanne Severinsen fra Venstre siger – og nu citerer jeg bare en enkelt ting, som

blev sagt i talen – at de her problemer har deres grund i folkeskolen og hos skemalæggerne i folkeskolen – prøv at se efter i referatet, jeg tror, det var nogenlunde sådan, det blev sagt – er det i hvert fald ikke en udtalelse, jeg køber. Det er så let bare altid at skyde skylden på nogen. Folkeskolen har måske sin del af skylden, men det er i hvert fald ikke sådan, at det er folkeskolen alene, der bærer ansvaret for, at de her ting måske er kørt lidt af sporet.

Men i Dansk Folkeparti kan vi sådan set støtte denne dagsorden, efter at den er blevet formuleret lidt om, og vi ser frem til, at undervisningsministeren tager det her arbejde meget seriøst, så vi i løbet af et lille års tid kan få en forhåbentlig positiv rapport, som viser, at vi er på vej ind i noget, som vil ændre udviklingen.

Jeg kunne også som de andre ordførere komme med en lang, lang række konkrete ting. De er sagt, så jeg vil hellere slutte af her og så høre, hvad ministeren har at føje til det, der er sagt i dag.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal nøjes med at gøre nogle forholdsvis få bemærkninger på det her tidspunkt, også fordi jeg jo i henhold til dagsordenen skal vende tilbage til Folketinget med en redegørelse om, hvordan udviklingen er forløbet i den periode, der vil gå, frem til Folketinget får sagen på dagsordenen næste gang.

Som jeg har sagt ved andre lejligheder, er det selvfølgelig først og fremmest forespørgerne, som har anmeldt debatten, der må vurdere, om debatten er forløbet tilfredsstillende. Men jeg vil godt for mit vedkommende sige, at jeg synes, vi har haft en debat, hvor ordførernes indlæg har været af en ganske høj standard, og hvor der er sagt mange gode og fornuftige ting om de problemer, der knytter sig til forespørgselsens emne.

Jeg er også enig med ordføreren for forespørgerne, fru Hanne Severinsen, i, at det i sig selv kan være værdifuldt, at vi i Folketinget har en mere generel, udadvendt debat om forskellige samfundsanliggender, uden at det nødvendigvis behøver at betyde, at vi skal ende i lovgivning. Man kunne fristes til at sige: Også uden at det hver gang behøver ende i en dagsorden. For jeg synes, debatten med de ganske mange gode og rigtige udsagn er, som det er sagt af flere, et ganske godt signal til omverdenen, til samfundet i al almindelighed, men også specielt til de parter, som nu engang er engageret på området, og som har et særligt ansvar. På den måde tror